

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2016. karácsony

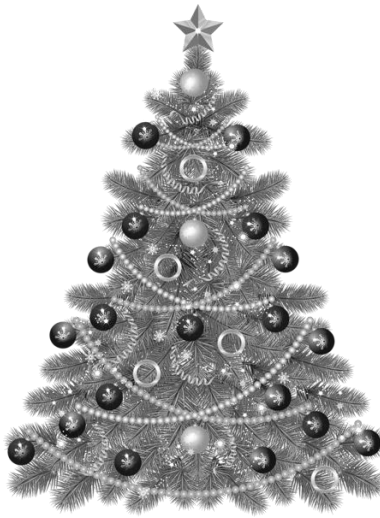
Karácsony ünnepén

Az idej, különösen hosszú adventi várakozásban együtt kértünk, könyörögtünk az évszázados, megrázóan mély vágyakozást kifejező imával: *”Harmatozzatok, magasságos egek, s a felhők hozzák az Igazat.”* (Iz 45) Természetesen az adventi időben is tudtuk és tudjuk, hogy a Messiás már eljött, és megváltott minket, mégis, minden egyes karácsonykor újra meg újra átéljük a legnagyobb csodát, az értünk emberré lett Istent. Leborulunk a jászolban fekvő Kisded előtt – azért, hogy hálát adjunk Isten végtelen szeretetéért. Az igazat, pontosabban az IGAZAT láthatjuk itt a betlehemi jászolban, mint kicsiny gyermeket, aki mindenben rá van utalva szent szülei, Mária és József gondoskodására. A betlehemi pásztorok az elsők, akikhez az angyal így szól: *„Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.”* (Lk 2, 10-12)

Ez a jel azonos a karácsony elsődleges üzenetével, amely mindig és mindenkor: a szeretet. Az üzenettel, amely Istennek a teremtménye iránti határtalan, az ember engedtlensége által elrontott emberi sorsot teljes egészében vállaló szeretetéről szól. Minden korban ezt élték át az Istenre, az Ő szavára figyelő emberek, de azt is, hogy Jézus születése mint az üdvtörténet fontos eseménye nemcsak ezt jelenti, hanem egyben más, nekik szóló, célzott üzenetet, üzeneteket is hordoz. Nekünk, itt és most, az adott a történelmi és kulturális helyzetben élő embereknek mire másra lehetne nagyobb szükségünk, minthogy ismét valóban felismerjük, megismerjük, elfogadjuk és kövessük az égből közénk jött IGAZAT? A környezetünkben ránk zúduló információ-tömeg mennyisége már önmagában is megnehezíti, hogy csak a valóságos, emberségünket

növelő dolgokra figyeljünk. És akkor még nem is szóltunk a szándékosan félrevezető, sőt hazug, ugyanakkor vonzó köntösbe bújtatottakról. Hirdetik, hogy nincs abszolút igazság, hogy nem kell, sőt nem is szabad a valóság eseményeit, jelenségeit a nevükön nevezni – azért, hogy tiszteletben tartsuk a „mások igazságát”.

A karácsony éjjelén közénk megszületett IGAZ arról tanúskodik, és arra tanít bennünket, hogy van egyetlen igazság, pontosabban hogy csak egyetlen igazság van, mégpedig az Isten igazsága, amely semmiféle más igazsággal nem helyettesíthető, nem cserélhető fel anélkül, hogy az igazságot és ezáltal magunkat is végleg el ne veszítenénk. Az IGE azért öltött emberi testet és azért szállt közénk, amit később, már a drámai végkifejlet óráiban, mond Pilátusnak: *„Arra születtem, s azért jöttem a világba,*

hogy tanúságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, hallgat szavamra.” (Jn 18, 37) Isten igazsága, igazságossága követelte meg az eredeti bűn engedtlenségét – és a bűnök abból következő végtelen áradatát – kiegyenlítő, ugyancsak végtelen nagy áldozatot. Olyan és akkora áldozatot, amelyet csak Isten szeretete, a karácsonykor emberként megtestesült IGE feláldozása tud teljesíteni! Az *„IGE testté lőn, és miköztünk lakozék”* – azaz minden tekintetben (a bűnt kivéve) egy lett közülünk. Most rajtunk a sor, hogy az Ő megváltása és meghívása alapján a mi életünk váljék krisztusivá! A karácsony üzenetei közül tartsuk hát nagyon fontosnak a saját életünk számára az egyetlen igazság tiszteletét is, a közénk jött és értünk önmagát feláldozó Igaz Isten, az azon az első karácsonyon megszületett Jézus Krisztus feltétel nélküli követését.

Fejérdy Tamás

**Valamennyi kedves olvasónknak
Istentől megáldott
boldog, békés karácsonyi ünnepeket kívánunk!**

Az újlaki templom egykoron...

Mily szép lett volna

Mily szép lett volna ott és akkor élni,
az üstökösnek méla éjjelén,
szent borzongással örömhírt remélni,
midőn az égi hírnök száll felém.

S csodálva nézni búveit az éjnek,
pásztornak lenni ekkor ó be jó! –
míg fent a fényes angyalok zenélnek:
„Ó, gloria in excelsis Deo!”

S a szellemlények zengő szózatára
sietve menni dombon, réten át
a betlehemi pásztos határra.

És áldozatnak tiszta szívet vinni,
és látni Őt, az Isten egy-fiát,
és térdre hullva hinni, hinni, hinni!

Kunszery Gyula

Ókori tanítás karácsonyról

„... Mária hordozta ugyanis méhében Istenünket, Jézust, a Khrisztoszt, Isten rendelkezésének megfelelően, aki Dávid magjából való, de mégis a Szentlélektől; aki született és megkereszteltetett, hogy szenvedésével tisztítsa meg a vizet.

Rejtve is maradt e világ fejedelme előtt Mária szüzessége és szülése, hasonlóképpen az Úr halála is: három kiáltó misztérium, mely Isten csendjében ment végbe. Hogyan vált nyilvánvalóvá az aiónok előtt? Minden csillagot túlragyogó csillag gyulladt fel az égen,

fénye kimondhatatlan volt, csodálatot keltett újdonsága, a többi csillag pedig a Nappal és a Holddal együtt kórust alkottak eme csillaggal, hiszen ez fényével mindegyiket felülmúlta; zavar támadt, honnan eme újdonság, mely nem is hasonlítható hozzájuk? Ettől kezdve megszűnt minden varázslás és megsemmisült a rossz minden bilincse. Lerontatott a tudatlanság, a régi királyság összeomlott, amikor megjelent Isten emberi módon az örök élet újdonságában. Elkezdődött az, ami Istennél már eldöntött volt.”

Antióchiai Szent Ignácnak az efezusiakhoz írt leveléből, 110 körül, ford. Vanyó László

A jel

Az Úr maga ad majd nektek jelet. Íme, a szűz fogan, és fiút szül, s nevét Emmánuelnek fogja hívni.

(Izajás 7. fejezet, 14. vers)

Úgy látszott, Dávid királynak dinasztiaja elpusztul, a királynak nem volt gyermeke. A szomszéd királyok rá akarták kényszeríteni, hogy fogadja egyikük másodszületett fiát örökbe, hogy az legyen az örököse. Jeruzsálemben a király nagy bajban volt. A próféta hiába bízta a királyt: ne féljen, az Úr segíteni fog, nem hitt neki. Ekkor mondja el a próféta a jóvendölést. És lám, meg is születik a várva várt trónörökös. Ám a megjövendölt utóddal nem jött el a várva várt aranykor.

A fenti idézetben a Szentírás héber szövege szerint „fiatal nő” fogan, a szó jelenthet szüzet is és férjnél lévő fiatal nőt is. De amikor később, a Krisztus előtti második században görögre fordítják Izajás könyvét is, a görög szövegben már egyértelműen a szűz szó szerepel! A próféta által ígért jel Jézus születésével következett be.

Az aranykorra továbbra is várunk kell. Az majd a végső időkben jön el, amikor Isten lesz mindenben minden (1Kor 15,28).

Balthazár Zsolt

Triduum volt Újlakon

Advent: várakozás. Várakozás arra, aki itt van, arra, aki közelebb van, mint te önmagadhoz. Vágyakozás arra, ami a tiéd.

Advent: roráték. Ha szerencsés vagy, léleksimogató hajnalok, akár naponta. Ha kevésbé szerencsés, mert mondjuk, dolgozol, akkor ritka madár, marad a szombat, de annál értékeesebb és varázslatosabb. „Harmatozzatok...”

Advent: fények. Koszorú, szaporodó gyertyalángok. Korán öregező esték, kelletlenül világosodó reggelek. A karácsony érinthető közelségbe kerül, ha szerencsés vagy, felfénylik a gyerekkori varázs. Ha kevésbé szerencsés... zaklatott hetek (is) jutnak.

Advent: triduum. Az idén Kocsis Imre professzor úrral.

Az első nap a hité. A ráhagyatkozása, a nyitottságé. Mária ráhagyatkozásaé, Erzsébet nyitottságáé. A hit:

bizalom. Bizalom az ígéletben, bizalom az ígérőben. Tiszta, nyitott szívű bizalom. Megvan-e benned?

A második nap az alázaté. Az Istennel való helyes kapcsolaté. A háláé a kapottakért. Az ajándékok elfogadásáé. Azé, hogy ne utasítsd el magadat, testi-lelki-szellemi talentumaidat ne hajítsd el messze magadtól, ne tagadd meg, mert az nem alázat. Ne vedd semmibe önmagadat, mert az sem az. Légy hálás mindezekért, mert gondold meg: „mid van, amit nem kaptál?” És amit kaptál, azért kaptad, hogy éld meg. Használj vele.

Fogadd az ajándékaidat örömmel. Ahogy Mária fogadta, ahogy Erzsébet fogadta.

A harmadik nap az imádságé. Kötött vagy saját szavas, elmélkedő vagy szemlélődő, mindenképpen Isten közelsége. Jelenléte.

Vidd Isten elé. Vidd elé a szomorúságot és örömet, vidd elé a szépet és a bánatot. Tudja ő, hogy mi van benned, de te azért csak mondd el neki, táj elé mindent, mutasd meg magadat, nyilj ki. Járd bátran a hit zarándokútját.

Az ő szavát pedig forgasd a szívedben, elmédben. Ízlelgesd, kóstolgasd, el-elgondolkodva. Térj rá sokszor vissza, fogadd be egészen. Engedd, hogy a részeddé váljon. Engedd, hogy megfogadjon benned. És engedd, hogy megszülessen, aminek meg kell születnie.

Mint Krisztusnak, karácsony éjjelén.

- jéjé

Karácsonyi koncert

Szépségekben gazdag és meglepetésekben sem szűkölködő karácsonyi hangversennyel ajándékozta meg a közönséget a Sarlós Boldogasszony Kórus december 17-én, szombaton este templomunkban. Nagyon változatos volt a műsor, hallhattunk énekeket régi és mai, magyar és külföldi szerzőktől, akik persze gyakran az egyházi és a népi hagyomány dallamait dolgozták fel. Beethoven és Farkas Ferenc, Victoria és Orbán György, Kodály Zoltán és A. Cericola neve csak ízelítő a műsor sokféleségéből.

A kórus tagjai közül többen nem csak énekelni, de zenélni is tudnak, amit változatos hangszereken mutattak be. Hallhattunk furulyát és dobot, de triangulumot és ujjcintányért is, némely hangzás bizony nagyon újszerű volt egy barokk templomban, jelezve, hogy az egyházi zene nem csak az örök klasszikusokból áll, hanem világszerte eleven és kifejezi a mai ember áhítatát.

Tudjuk, hogy főleg egzotikus vidékeken a mozgás, a tánc is a rítus része, erre utalt a nyitó ének (*Gaudete*, a.m. ’örvendjetek’) alatt az énekesek tánclepes

vonulása a templomtérben. De talán ennél is nagyobb meglepetés volt a fehér ruhás, koszorús „angyalkáknak” – Török Andrea első osztályos tanítványainak a szereplése. Csengő hangjuk sokat tett hozzá az est emelkedett hangulatához.

A műsor hallgatói, akiknek ez a felemelő műsor osztályrészül jutott, javarészt megtöltötték az újlaki templomot. Öröm az örömben, hogy a plébánia híveit alig-alig lehetett felfedezni köztük. Ahogy valaki keserűen megjegyezte: Azt még megértem, hogy templomot takarítani nem jönnek. De hogy gyönyörködni se!?

Az advent, a karácsonyi készüllet hangulatába nagyon szépen beleillett ez a koncert.

A kórus és vezetője bizonyára sok-sok gyakorlás és fáradozás árán hozta létre a produkciót. Bizonyára sok örömük is telt a felkészülésben – nekünk a műsor meghallgatásában mindenképpen. Fogadják köszönetünket.

Szaszovszky József

Keresztény szófejtés

Karácsony

Az első keresztény nemzedékek Krisztus keresztalálát és feltámadását ünnepelték naptárhoz köthetően, hiszen ehhez támpontjaik is voltak, Jézus születésének napja azonban ismeretlen. Amikor három évszázaddal később a Születés ünneplése is fontossá vált, ezt különböző napokon tették; Alexandriai Szt. Kelemen különböző dátumokat jelöl meg az ünneplés időpontjaként, melyek között december 25-e nem is szerepel. Az ünnep mai időpontját a niceai zsinat rögzítette, nyilván már bizonyos gyakorlat alapján, és mint tudjuk, nem véletlenül, hanem egy pogány ünnepnek új tartalommal való megtöltéseként.

Az ünnep neve a különböző nyelvekben általában a tartalmához kötődik: Krisztus nevéhez (ang. *christmas*), a születéshez (ol. *natale*, or. *рождество*), vagy az

esemény szent voltához (ném. *Weihnachten* a.m. 'szent éjszakák'). A magyar név hasonló értelmezésére is történt próbálkozás: a lat. (*in*)*carnatio* a.m. 'megtestesülés' szóból eredeztették. A hangtani megfeleltetés azonban a szó kezdete után nehézségekbe ütközik.

Más magyarázók több szláv nyelvjárából is hivatkoznak a *красун* (=kracsun) szóra, melyet mint egy 'átlép' értelmű ige származékát eredetileg a napforduló megnevezésére alkalmaztak, eleinte nem is csak télen. Azután a téli napfordulóhoz, majd következő lépésként az ekkor ünnepelt 'Jézus születésé'-hez kötődött. „A magyarba a keleti egyház műszavaként került a Balkánról.” (Etimológiai Szótár, szerk. Zaicz Gábor)

Szaszovszky József

Hívjuk a kedves testvéreket december 30-án a 18 órás szentmisén történő családáldásra, és az azt követő közös ünneplésre a plébánia Szent István termébe. A házasságuk jubileumát ünneplő testvéreinket külön köszöntjük a mise után, ezért kérjük, a sekrestyében jelentkezzenek.

Lapunk következő száma 2017. januárjának 2. vasárnapján jelenik meg.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános